

25th
ANNIVERSARY
JUBILEE

LISTY SVĚTÉHO FRANTIŠKA

Poučno-zábavný mesačník pre katolíckych Slovákov a slovenské terciárstvo.

Sv. Františku, rozhovor sa!

Vernosť ku sv. Cirkvi.

Svätí boli verní ku svätej Cirkvi Kristovej.

Svätí úprimne nasledovali Krista a ochotne pridržali sa slov a nariadení Kristových, lebo nechceli Jeho lásku ztratíť a od Neho odpadnúť.

Vážili si nariadenia Kristom povedané: "Ty si Peter, a na túto skalú vystavím svoju Cirkev, a brány pekelné ju nepremôžu. A tebe dám kľúče od kráľovstva nebeského. A čokoľvek sviažeš na zemi, bude sviazané i na nebesách; a čokoľvek rozviažeš na zemi, bude rozviazané i na nebesách." (Mat. 16, 18-19.)

Uznávali právomoc Petrovu a jeho správne zvolených nástupcov: "Pas baránky moje." (Ján 21, 15-17.) — Zasadou Cirkvi, bolo: "Roma locuta causa finita. — Rím prehovoril, vec sa skončila."

Neprotivili sa tomu, že Kristus sa so svojou Cirkvou srovnáva: "Kto vás počúva, mňa počúva, a kto vami pohŕda, mnou pohŕda, a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý mňa poslal." (Luk. 10, 16.)

Báli a strachovali sa tohoto trestného výroku: "Jestli ich neposlúchne, povedz Cirkvi; a keď ani Cirkev neposlúchne:

maj sa jako pohan a mýtnik." (Mat. 18, 17.)

Sv. František bol verným synom svätej Cirkvi rímsko-katolíckej.

On naznačil život františkánsky takto: "Regula a život Bratov Menších je tento. zachovávať sv. Evanjelium Pána nášho Ježiša Krista, žijúc v poslušnosti, bez vlastníctva a v čistote." (Hlava I.)

Sv. František seba i svoj Rád pokorne a úctive podriadil rímsko-katolíckej Cirkvi: "Brat František sľubuje poslušnosť a úctu pápežovi Honoriovi, jeho nástupcom riadne zvoleným a katolíckej Cirkvi; a ostatní bratia povinní sú brata Františka a jeho nástupcov poslúchať." (Hlava I.)

Sv. Františka majú radi katolíci, ale obdivujú ho aj protestanti.

Sv. František aj katolíkom aj nekatolíkom hlása: "Kristu musíš byť verný a len jedna je pravá Cirkev Kristova."

Františku, rozhliadni sa — a všeličo zazreš.

Nazývame sa kresťan-katolíkami, alebo kresťanmi: robotníci, baníci, roľníci, remeselníci, úradníci, duchovní i svetskí — znak vyvolenia máme na našich čelách, do Kristovej spoločnosti patríme, ale náš ži-

vot jak d'aleko je od Krista?

Máme katolícke rodiny — ale u mnohých nie je Kristus hlavou rodiny.

Máme spolky — ale mnohí nespravujú svoj život dľa spolkárskych zásad nášho Majstra.

A náš život jednotlivý? Má všeličo . . . len zriedka vernosť ku Kristu.

Čo máme povedať o vernosti ku Cirkvi Kristovej?

Dobré a hrdinské duše Cirkvi sv. sa pridávajú; klátivé duše na Cirkev šomrú a nadávajú, ale keď sa nasýtia zlost'ou, predsa sa ku svätej Cirkvi kajúce vracajú; posmešnomoderné duše z Cirkvi sa vysmieávajú; zlostné a zatvrdilé duše Cirkev potupujú; a duše všetkého svätého nepriateľské Cirkev prenasledujú.

Sv. Františku, ty si bol verný Kristu, a my pri tvojej vernosti, jakí sme len malí, nepatrní a malicherní.

Sv. Františku, ty si bol verný svätej Cirkvi, a my jak často vybočíme a nepriateľský sa chováme k nej.

Sv. Františku, svojou vernosťou nauč nás Krista a Jeho Cirkev milovať!

Toto prosme úprimne s

Otcami Františkánmi.

JUBILÁRNE BÁJE

CLIFTON, N. J. — Krásne sa to číta: "Slovenským františkánom darovali z výhry Mr. a Mrs. Ján Birišh \$5000.00 na študentský fond, aby z toho študentského fondu bol vychovaný jeden slovenský františkánsky kňaz, a tiež aby mu bol zadovážený kalich na deň vysvätenia za kňaza."

Hovorí sa: "Pán Boh každému človeku ponúka jeden raz šťastie." Človek to šťastie prijme, alebo neprijme.

Táto katolícka slovenská rodina prijala šťastie, ale sa aj úprimne Pánu Bohu vďačia za to. Svoje šťastie upotrebujú aj na bohumilé, cirkevné a spoločenské ciele.

Svoje šťastie delia si aj s nami slovenskými františkánmi, a si prajú, aby pri oltári Pána videli svojho chovanca—kňaza, slovenského františkána.

Prajerme vám z úprimného srdca, aby sa vaša túžba splnila. Vďačným srdcom budeme sa o to starať a Pána Boha o to prosiť.

Najde sa aj iná katolícka familia alebo duša, ktorá bude ich príklad nasledovať?!

EAST CHICAGO, IND. — Listy sa mi ľúbia. Po Veľkej noci budú na ne v osade kolektovať.

Msgr. C. M. Mlynarovič.

JOLIET, ILL. — Pochválen Pán Ježiš Kristus! Týmto krásnym katolíckym pozdravom začínam svoj dopis a prosím našich ctených čitateľov, aby ho úctive prijali.

Chcem napísať niekoľko slov ku jubileumu Listov sv. Františka.

leumu Listov sv. Františka.

Velební naši misionári, v mene všetkých tých, ktorí láskou myslia na vás a radi by vám blahoželali, blahoželám ja: nech Otec nebeský prijme naše vrúcne blahopranie, nech Pán Ježiš požeňuje vás a nás všetkých, nech Duch Svätý osvecuje nás všetkých svojim nebeským svetlom, aby sme mohli všetci dobre porozumieť vašim slovám, a aby ste mohli vašim cteným časopisom, Listami svätého Františka, čím viac ľudí privádzať blíž k nášmu Otcu nebeskému.

Pravda, vieme, že sa blíži hrôza na celý svet, ale prosíme nášho Otca nebeského tak, ako prosil Abrahám: "Otče, a či zničíš aj v ten čas mesto, keby sa v ňom našlo 45 spravodlivých?"

Prosme aj my všetci, aby neprišiel ten čas, aby celý svet nebol potrestaný.

Je pravda, je málo tých, ktorí opravdive myslia na lásku Božiu.

Tak končím moje slová a posielam svoj úctivý a srdečný pozdrav všetkým duchovným otcom, našim drahým misionárom, čitateľom a dopisovateľom Listov sv. Františka.

Tak všetci s Bohom ostávajúte!

*Čitateľka Listov sv. Františka
z Joliet, Ill.*

DEDIČSTVO NAŠICH OTCOV ZACHOVAJ NÁM, PANE!

Píše: P. Izidor Dobrovodský, O.F.M.

(Pokračovanie)

Čo pekného máme v dejinách?

42.

Kostol — miesto úcty a obety, slávy a velebnosti Božej.

Všetky národy mali pravému Pánu Bohu, alebo vymysleným bôžkom, zasvätené kostoly alebo miesta. Toto je dôkazom, že mali vieru: či v pravého Boha alebo nepravú v bôžkoch a modlách.

Naši praotcovia boli pohaní — mali pohanské náboženstvo, ale predsa len verili.

Oni mali tiež svojim bôžkom zasvätené tajné miesta a háje, kde obetu konali svojším spôsobom — ale predsa len verili a niečo konali.

Neboli oni neznabohovia, neveriaci — len nemali a neznali pravú vieru v jediného Boha a v Jeho Syna v Ježiša Krista. Ale svetlo pravej viery Kristovej prišlo aj k nášmu národu. Naši od prírody veriaci, ochotne prijali pravé a uspokojujúce učenie Kristove.

Nech nám o tomto prehovorí náš nitriansky arcipastier J. E. Dr. Karol Kmetko.

Reč Dr. Karola Kmetku, arcibiskupa nitrianskeho, z príležitosti osláv Pribinového chrámu roku 1933. — Pokračovanie:

II. Chrám Pribinov má aj veľký národný význam.

Nadprirodzený svet je úzko spojený s prirodzeným, prirodzený život s nadprirodzeným, veď pôvodcom oboch je ten istý Boh, ktorý to tak ustanovil a pred-

metom obidvoch je ten samý človek. Viera a veda nemôžu si protirečiť, Cirkev a národ sú všade v stálych stykoch, spoluúčinkujú, jeden na druhého sú odkázaní, sú spoluspriati ako duša s telom. Žijeme tuzemským životom; krvou, jazykom, historiou, kultúrou patríme istému národu, preto stále potrebujeme jeho podporu a on našu spoluprácu k udržaniu celku. Dľa nekonečnej dobroty Božej však čaká na nás nadprirodzený, večný život, ku ktorému tu na zemi sa máme pripraviť. — Preto Cirkev (náboženstvo) a národ boly a ostanú vždy najvyššími ideálmi ľudstva všade, za ktoré ľudia i tie najväčšie obety i vlastné životy prinášajú. "Za Boha a národ", bolo heslom starých Rimanov, a jestli tie idey oduševňovali už pohanské národy, tým viac to vidíme uskutočnené v histórii kresťanských národov. Cirkev zušľachtila národy nielen v náboženskom ohľade, ale aj ich city a povinnosti k národu a štátu.

Keď pozorujeme históriu jednotlivých národov, napadne nám ten skutočný zjav, že dokiaľ dejiny terajších národov v Európe z ich pohanských časov sú hmlisté, neisté, obsahom chudobné, dotiaľ po ich vstupe do Cirkvi stávajú sa bohatšie, jasnejšie a významnejšie. Z dlhých storočí histórie pohanských Slavianov, Germánov, Frankov ani toľko nevieme, ako z jedného storočia ich dejín po obrátení na Kristovu vieru. Mnohé národy len vtedy začali opravdive vystupovať v dejinách, keď prijali kultúru kresťanskú.

To môžeme tvrdiť aj o Slovákoch. S

historickou istotou určitého veľmi málo vieme z ich dejín pohanských a aj to je zväčša spolčené s historiou ostatných slavianskych národov. Akonáhle však prijímú vieru kresťanskú, dejiny hneď začnú o nich hovoriť, naznačujú ich panovníkov, ich činy národné a kultúrne, ich boje, úspechy a ztraty.

Prvý taký významný dej, ktorý nám historia o Slovákoch nepopierateľne a zreteľne zachovala, je stavba prvého kresťanského chrámu v Nitre slovenským kniežatom Pribinom a jeho posviacka sol'nohradským arcibiskupom Adalrámom okolo roku 830.

Tento historický dej je pre nás nielen z cirkevného, ale aj z národného ohľadu veľmi dôležitý z týchto dôvodov:

a) Slovenský národ obrátením svojim na Kristovu vieru pričlenil sa k veľkej rodine kresťanských kultúrnych národov Európy. V dobe po stahovaní národov, keď prevážna časť Európy bola už kresťanská, bola to existenciálna otázka pre Slovákov prijať kresťanskú civilizáciu a s ňou zásady kresťanskej vierouky a mravouky v súkromnom a verejnom živote namiesto zastaralého, divého pohanského života. Ktoré národy, hoci aj mocnejšie, to neučinili v tých časoch a nepretvorili svoje zvyky, mravy a zákony dľa zásad kresťanstva, i' pri svojej výbojnosti pomaly zanikly a zmizly s povrchu vtedy už kresťanskej Európy, ako Hunovia, Avaria, Kvádi, Markomani atď'. Kríž vždy víťazí nad modloslužobníctvom, kresťanské mravy zosilňujú, povznášajú, zušľachtľujú národy, a pohanstvo skôr-neskôr musí v životnej борбе do úzadia ustúpiť.

Čo by sa bolo stalo s našim národom a s ostatnými slavianskymi národami, keby vo svojej pohanskej zaslepenosti aj ďalej boli ostávaly, to ľahko uhadnúť. Práve preto pre Slovákov vždy bude veľavýznamnou tá doba, keď v zaujme

svojej budúcnosti bez váhania učinili ten rozhodujúci krok, ktorý ich vtedy a v nasledujúcich storočiach od istého zániku zachránil. Z tej príčiny navždy nám bude vzácna stála pamiatka toho dôležitého rozhodnutia, ten chrám Pribinov v Nitre, ktorý bez prestania bude hlásať i budúcným pokoleniam, že naši predkovia už v prvej polovici 9. storočia Prozreteľnosťou Božou povolani, múdrosťou svojho kniežata Pribinu vedení, správne poznajúc "plnosť času" im predurčenú ochotne prijali sladké jarmo Kristovo a tým zabezpečili budúcnosť celému národu. Pribinov chrám teda nie je len pre Nitru alebo nitrianske biskupstvo významný, ale pre celé Slovensko, pre celý národ. Oslavy tej udalosti majú byť teda nielen cirkevným, ale celonárodným sviatkom!

Ba môžeme tvrdiť, že význam týchto slávností pre národ je väčší, ako pre Cirkev. Cirkev je všeobecná, zahrňuje v sebe všetky národy, brány pekelné ju nepremôžu. Ona oslavuje obrátenie aj ostatných i väčších národov so staršími dátami, môže obstať i bez toho alebo onoho národa, ak ten ňou opovrhne. Nie tak národ — a to hociktorý na svete. Každý národ je na ňu odkázaný, len v nej a skrz ňu dostáva čisté učenie Kristovo a pramene živej viery a posvätenia.

b) Radosť naša z pamiatky obrátenia našich praotcov na vieru Kristovu sa zväčšuje, keď uvážime tú okolnosť, že Slováci zpomedzi susedných národov prví sa stali účastní kresťanskej civilizácie. Za nami nasledovali Česi asi o 55 rokov, Poliaci o 137 rokov, Rusi o 158, Maďari o 167 rokov. Zo slavianskych národov jedine Chorváti nás predbehli, ako národ k Rímu bližšie bývajúcí.

I my môžeme zvoláť vo svojom nadšení nad touto výsadnou prednosťou, Bohom nám darovanou: "Non fecit taliter omni nationi." (Žalm 147, 20.) "Neu-

činil on tak ani jednému národu.” — “On zachováva život tvoj od zahynutia: On korunuje ťa milosťou a milosrdenstvom.” (Žalm 102, 4.) Preto, keď celý národ s radostou uznáva: “Veľké veci učinil Pán s nami, nuž rozveselili sme sa” (Žalm 125, 3.), spolu oduševnene volá k celému svetu: “Pod’te, slyšte a vyprávať budem všetkým, ktorí sa bojíte Boha, čo učinil mojej duši.” (Žalm 65, 16.) To, čo prorok Micheáš povedal svojim súrodencom: “A ty, Betlehem, zem Júdova, nijako nie si najmenším medzi kniežatstvami Júdovými . . .”, podobne môžeme aj my hlásať svetu: “A ty, slovenský národe, nie si najposlednejším zo slavianskych národov, lebo ťa Boh už pred nimi povolal do svojho kráľovstva, do svojej Cirkvi svätej.”

Keď roku 1896 maďarský národ okázale slávil milénium príchodu svojich pohanských ešte predkov, a nedávno deväť-

storočné jubileum smrti sv. Imricha, to svet za prirodzené považoval. — Slováci dnes nie deväť alebo desaťstoročné jubileum oslavujú, ale jedenáststoročnú pamiatku svojej kresťanskej kultúry a minulosti. Keď sa im teda z niektorých strán nesprávne vytýka, že sú národom bez historickej minulosti, samostatnej kultúry, bez práva na voľný národný vývin, oni poukazujú na tento chrám, ako neodškriepiteľnú pamiatku svojej ešte takmer o 200 rokov staršej kultúrnej minulosti, týmto skvelým dejinným monumentom odôvodňujú vývin svojho oslobodenia a národ svoj na ďalší národný život.

Slováci teda vždy s pietou budú hľadiť na tento svoj chrám, ako na drahocenný národný poklad a prvé ohnisko svojej starodávnej kultúry.

(Pokračovanie.)

Výklad Žalmov kráľa Dávida

(KAJÚCE ŽALMY)

ŽALM 142.

Pane, vyslyš prosbu moju! Vypočuj
vrelú modlitbu moju! Vyslyš ma v spra-

vodlivosti svojej . . . Nevstupuj do súdu
so sluhom svojim, ó Pane, bo pred tvárou
tvojou není spravodlivý žiaden živý.

Hľ'a, nepriateľ stíha dušu moju. Poní-

žil ma až k zemi. Zahnal ma do jaskýň, v ktorých sa ukladajú mŕtvi. Preto skl'účený je duch môj vo mne a zarmútené je srdce moje.

Spomínam si na staré časy. Uvažujem o všetkých skutkoch tvojich. Rozjímam o diele rúk tvojich. K tebe spínam ruky svoje. Jako zem túži po dáždi, tak túži duša moja po Tebe, ó Pane!

Vyslyš ma čím skôr, ó Pane, bo sila moja ma ponecháva. Neodvráť tvár svoju odo mňa, bo podobal by som sa tým, ktorých spúšťajú do jamy.

Daj, by som pocítil na sebe čím skôr milosť tvoju, bo v tebe dúfam, ó Pane! Ukáž mi cestu, po ktorej mám kráčať, bo k tebe dvíham dušu svoju. Vytrhni ma z rúk nepriateľov mojich, ó Pane, bo k tebe sa utiekam.

Nauč ma plniť vôľu tvoju, bo Ty si Bohom mojím . . . Duch tvoj dobrý nech ma vodí po rovných cestách. Obživ ma, prosím ťa, pre láskavosť tvoju. Vyved' dušu moju zo súženia! Rozpráš všetkých nepriateľov mojich a vyhub všetkých, ktorí trápia dušu moju, bo sluhom tvojim som.

ÚZADIE TOHOTO ŽALMU.

Kráľ a Dávida udrel Pán už dva razy. A jako to prorok Nátán predpovedal, mal ho udrieť ešte raz a tento úder mal byť tým najťažším, tým najcitlivejším z pomedzi všetkých. Tento úder znel nasledovne: "Za to, že si si vzal manželku Uriáša hetejského za ženu, ja vezmem manželky tvoje z pred tvojich vlastných očí a dám ich inému. A on bude obcovať s nimi pred tvárou slnka tohoto. Ty si to učinil potajomky, ja to ale učiním pred tvárou celého Izraela a pred tvárou slnka."

Jako sa to splnilo?

Absalon, jako nám je to už známo, po zavraždení brata svojho Ammona, ušiel

do Gessúr — Sýrie — aby vyhnul trestu, bo vedel, že otec jeho bude ho prenasledovať. A schovával sa tam za tri roky. Po troch rokoch ale Dávid zapomnul na bratovraždu a prestal prenasledovať syna svojho Absalona. Lenže to nepostačilo. Absalon sa chcel smieriť s otcom svojim Dávidom, ale nemal k nemu prístupu. Preto požiadal Joaba, ktorý bol miláčkom Dávida, aby sa primlúval za neho.

Joab ale bol tiež veľmi opatrný a nechcel ísť s touto prosbou k Dávidovi, kým sa nedozvedel, jako smýšľ'a kráľ v tejto veci. Preto použil istú ženu z Tekui a tú poslal ku kráľovi, aby sa doznela, na čom stojí.

Žena bola chytrá. Predstavila sa kráľovi ako matka dvoch synov, ktorí sa pohádali medzi sebou a v tej hádke jedon zabil druhého. Na dodatok ale prišiel ľud a žiadal, aby im vydala v mene zákona toho druhého, že by sa mohli pomstiť na ňom za smrť toho, ktorý padol v hádke. A medzi iným dodala: "Hl'a, takto chcú vyhasiť poslednú iskru, ktorá mi zostala, aby nezostalo mena po mojom mužovi a nezostalo po ňom žiadneho potomstva na zemi.

Kráľ Dávid sa zamyslel chvíľu a riekol žene: "Živý je Boh, že nespadne ani vlas s hlavy syna tvojho a keby ti niekto niečo hovoril, prived' ho ku mne a nedotkne sa ťa viac." Žena sa na to osmelila a riekla kráľovi, aby aj on podobne jednal v prípade syna svojho Absalona a odpustil mu priestupok jeho . . .

Až vtedy kráľ zbadať, že toto bol vlastne len figel', pomocou ktorého Joab vynútil od neho odpustenie pre Absalona. Dal si tedy zavolať Joaba a naložil mu, aby priviedol Absalona, ktorému dovolil vrátiť sa do domu jeho. Lenže nepripustil ho pred tvár svoju.

Absalon sa tedy vrátil domov, ale bolelo ho to náramne, že ho otec nechce

vidieť na oči svoje. Ba konečne dozrálo ho to natol'ko, že cestou Joaba odkázal otcovi, aby ho dal zabiť, jestli ešte stále pamätá na priestupok, ktorého sa dopustil na bratovi svojom . . . Dávid konečne dal sa nakloniť a dal si privolať syna Absalona. Absalon prišiel, poklonil sa až po zem a otec ho zodvihol a pobožkal ho na znak smierenia. Toto smierenie ale Absalon využil k tomu, aby si naklonil ľud a pripravil si cestu k zmocneniu sa trónu.

O rok pozdejšie prišiel Absalon k otcovi svojmu Dávidovi a oznámil mu, že ide do Hebronu, svojho rodného mesta, obetovať Bohu, jako mu to udajne prisľúbil, keď bol v meste Gessúr — Sýrii. Túto príležitosť ale použil k tomu, aby sossnoval veľké sprisahanie oproti otcovi svojmu Dávidovi.

Aby sa mu to vydarilo, po kopcoch a po horách rozostavil trubačov a naložil ľudu, aby akonáhle očujú hlas trúby, hla site volali: "Absalon stal sa kráľom Izraela v Hebrone!" A jako si Absalon poručil, tak sa aj stalo. Ľud očujúci hlas trúby, volal veľkým hlasom: "Absalon stal sa kráľom Izraela v Hebrone!" A sotvá, že sa to stalo, prišli poslovia ku kráľovi Dávidovi a oznámili mu, že sa ľud pripojil ku Absalonovi.

Dávid vedel, čo to znamená. Poneváž ale chcel vyhnúť krveprelietaniu, posbieral čelad' svoju a opustil Jeruzalem. Na ochranu domu svojho ale nechal desať žien . . . Jeruzalemcania, keď videli, čo sa stalo, väčšinou pripojili sa k Dávidovi a vytiahli s ním na pustatinu, ktorá sa rozľichala za horou Olivovou. Dávid ale, aby neztratil styky s Jeruzalemom, poslal nazad kňaza Sadoka, Abiataru a ich dvoch synov. A za vyzvedača ustanovil istého Chusai, ktorému naložil, aby ho informoval o všetkom, čo sa bude robiť

v Jeruzaleme. A Chusai vykonal prácu svoju svedomite.

Kým sa toto dialo, Absalon vtiahol do mesta Jeruzalema, ale mesto našiel napoly prázdne. Aby ale ukázal, že on je pánom Izraela a nie otec jeho, rozostavil stánky svoje okolo kráľovského domu a na radu Achitofela na vidomoči shromaždeného ľudu vošiel do otcovho domu a zneuctil lôžko jeho . . .

Takto sa splnilo to, čo predpovedal prorok Nátán.

Toto bolo to najväčšie uponíženie, jakého sa mohlo dostať Dávidovi. Ale bol to súčasne aj spravodlivý trest Boží, ktorý mu Pán Boh sám nameral za to, že odvábil Betsabe, manželku Uriáša, svojho verného a oddaného dôstojníka. A Dávid vedel, že toto je trest Boží, ktorému nemohol vyhnúť, ba ktorému ani nechcel vyhnúť. Preto hovoril kňazovi Sadokovi: "Zaneste archu úmluvy do mesta. Jestli nájdem milosť u Boha, priviedie ma nazad a ja ju uvidím i stánok Boží. Jestli ale zavrhnú ma a riekne mi: Nel'úbiš sa mi! Tu som. Nech učiní tak, jako on to sám za dobré uzná!"

Toto je reč pravého kajúcnika. A tento pravý kajúcník Dávid zostavil tento krásny Žalm počas svojho úteku pred Absalomom. Teraz ale prikrečme ku vysvetleniu tohoto Žalmu.

VYSVETLENIE:

Pôvodcom tohoto Žalmu je kráľ Dávid. Ačpráve niektorí vykladatelia Žalmov, medzi nimi aj sv. Ján Zlatoustý, pripisujú ho niekomu inému a tvrdia, že tento Žalm pripadá do doby babylonského zajatia, ale keď hlbšie nazreme do jeho smyslu, nedá sa odtajiť, že myšlienky tohoto Žalmu sú skutočne myšlienky kráľa Dávida. Sú to myšlienky muža, ktorý je na úteku, ktorý je obklopený nepriateľmi zo všetkých strán, ktorému

hrozí nebezpečie smrti a ktorý mimo Boha nemá nikoho, v ktorom by mohol skladať svoju dôveru.

Mimo toho zo súvisu tohoto Žalmu vysvitá aj to, že kráľ Dávid v povedomí svojich hriechov vie, že trest, ktorý sa mu ušiel, pochádza skutočne od Boha a je v prúde. Aspoň na to narážajú slová jeho, jako to čoskoro uvidíme. Rozoberme tedy Žalm jeho dopodrobna.

Dávid vidí, že čo sa stalo. On vidí, že jeho nezdarný syn Absalon sosnuval túto vzburu a chce ho pozbaviť trónu. On uteká pred ním nie jako by sa bál meča, ale jako taký, ktorý nechce, aby sa z tohoto povstania vyvinula občianska válka, ktorá by ľahko mohla pohltiť tisíce bratských životov. Preto si myslí: Lepšie bude, keď tomu vyhnem, ako by som mal vyhasiť život môjho nezdarného syna, Absalona. On tedy uteká a počas toho útoku utiahne sa do jakejsi malej jaskyne na noc. A pretože spánok neprichádza na oči jeho a myseľ jeho je napiata, jeho básnický duch básni znovu. A z mozgov jeho prúdia utešené kajúce myšlienky.

Vo svojej stiesnenosti nesvoláva oheň s neba na svojho bezbožného syna Absalona. Ba ani to si nepraje, aby syn jeho bol zabitý. Jeho túžbou je len to, aby Boh vyslyšal modlitbu jeho a vypočul prosbu jeho. On nereptá oproti spravodlivosti Božej, len o to prosí Boha, aby nevstupoval do súdu so sluhom svojim (mieniac seba), bo pred tvárou Božou nikto neni spravodlivým. Ano, každý z nás previnil sa oproti Pánu Bohu. Jedonviac, druhý menej. Ale nikto nemôže povedať o sebe, že je nevinným.

Dávid sa žaluje, že nepriateľ stíha jeho dušu. A stíhal ho, bo Absalon a privrženci jeho neuspokojili sa s tým, že sa zmocnili kráľovského paláca, oni sa chceli zmocniť Dávida samého, aby ho v re-

lazoch privliekli do Jeruzalema ako väzňa. Dávid to zná, uteká nočnou hodinou a ukrýva sa do jaskyne, kde snád' už ne-jeden mŕtvy ležal. Ale mŕtvi alebo nemŕtvi, dnes aj takáto jaskyňa je vítaná, pretože práve takúto jaskyňu obijde nepriateľ aby sa nepoškvrnil. A v tejto jaskyni sklúčený kráľ Dávid si sedí a zarmútené je srdce jeho až na smrť. Bolí ho to, že ho vyhnalo z domu jeho vlastné dieťa, ktoré miloval, ba ešte stále miluje.

Ale noc je dlhá a trápna a pred zrakom kráľa Dávida premetávajú sa pohyblivé obrazy znázorňujúce jeho vlastný minulý život. On uvažuje o skutkoch Božích. On vidí, jako ho povýšil Boh za kráľa Izraela. On vidí, jako ho tá kráľovská hodnosť opojila a v tej opojenosti jako ho nahnala do priepasti hriechu, z ktorého je tak ťažko vyliezť, ktorého trestu nedá sa tak ľahko vyhnúť. Preto spína ruky svoje k Bohu, svoláva Ho, chce by Ho vpiť do seba, jako tá smädná zem vpije do seba ten zúrodňujúci, ovlažujúci dáždík. Ale Boh jakosi mešká. Neslyší ho. Medzi Ním a Dávidom je ešte vždycky veľká priepasť. A čím väčšia priepasť, tým vrúcejšia modlitba.

Sily pomaly ponechávajú kráľa Dávida. On znovu volá: "Pane! Neodvráť tvár svoju odo mňa! Bo podobal by som sa tým, ktorých spúšťajú do jamy. Dai, aby som pocítil na sebe čím skôr milosť tvoju, bo v tebe dúfam, ó Pane!"

Hej, hej, úzko mu je okolo srdca a myslí si: Jak dobre mi bolo, kým som sa pridŕžal Boha, tým som plnil vôľu Jeho a dnes! Odovzdal ma nepriateľom mojim a tí ma ženú, jako jelena a chcu sa ma zmocniť . . . Ó Bože! nauč ma znovu plniť vôľu tvoju! Duch tvoj nech ma znovu vedie po rovných cestách zákonov tvojich! Nalej do mňa nového života . . . prosím ťa pre láskavosť tvoju!

A na oblohe ukáže sa ranná zora . . . zavzneje tlumený hlas trúby. Všetko poskáče na nohy. Skočí na nohy aj Dávid sám a vzdychne si: Vyved', Bože, dušu moju z tohoto súženia . . . Rozpráš všetkých nepriateľov mojich a vyhub všetkých, ktorí trápia dušu moju . . . bo . . . ja som ešte vždycky sluhom tvojim!

Áno, Dávid sa ešte stále považuje za sluhu Božieho. Preto dôvera jeho je nezlomná . . . on sa nekláti ani v tom najväčšom trápení, ani v tých najhorších úzkostiach. On ešte stále úfa, že sa kostka prehodí a že zpoza tých čiernych chmár vynorí sa znovu slniečko milosrdenstva Božieho, slniečko lásky Božej . . . A po čase vietor skutočne zahnal chmáry a slniečko lásky Božej zasvietilo znovu.

Kedy užíva Cirkev katolícka tento Žalm?

Cirkev katolícka užíva tento Žalm zvláštne v piatočnom officiume. Považuje ho totižto za messiánsky, pretože v živote Messiaša nachádza sa mnoho podobných vecí. Pravda, my Spasiteľ a nemôžeme pripodobniť ku Dávidovi ani ako človeka, ani ako Syna Božieho, pretože Kristus Pán nikdy nebol poddaný hriechu. Kdežto Dávid, ako aj iní ľudia, mal dosť pokleskov, ktoré by ho boli istotne strhly do pekla, keby nebol pokánie činil.

Nakoľko ale Syn Boží vzal na seba hriechy celého sveta, aby zadostučinil za ne Otcovi nebeskému, môžeme Ho pripodobniť ku kajúcemu Dávidovi, ktorý pokánie činil za svoje hriechy. Podobne vidíme u Spasiteľa aj to, že ako Dávid, tak aj On prenasledovaný bol svojim vlastným ľudom. Tríznený bol na všetky možné spôsoby . . . Vzdor tomu ale skladal svoju dôveru v Bohu — Otcovi. K Nemu vystieral ruky svoje na kríži. U Neho nachádzal pomoc, ba nielen po-

moc, ale aj oslavu, večnú oslavu, ktorú Mu prinieslo Jeho slávne zmŕtvychvstanie. Medzi týmito dvoma mužmi nájdeme teda mnoho podobného. Neni teda divu, že Cirkev katolícka vtriedila tento Žalm, čo Žalm messiánsky do piatočného officiumu . . . Ináč Cirkev katolícka užíva tento Žalm nielen ako messiánsky Žalm, ale s ostatnými kajúcimi Žalmami spolu užíva ho pri posviacke kostola, oltára, cmitera, pri prijímaní inovercov a pri všetkých iných pádoch, kdekoľvek vidíme a badáme príznaky pravého vstúpenia do seba, pravého sebazaprenia a pravej kajúcnosti. Užívajme ho teda často aj my, zvláštne pri svätej spovedi, kde je dôvera v milosrdenstvo Božie nevyhnutne potrebná.

POUČENIE.

Žalm stoštyridsiatydruhý podobá sa sláčiku, s ktorým môžeme hrať na strunách každého srdca. Je to Žalm spravodlive i nespravodlive prenasledovaných. Na tom nezáleží, či sa nám ujde prenasledovania následkom našej vlastnej viny, alebo následkom viny cudzej. Keď sme v úzkych, sme v úzkych. A tým úzkostiam chceme vyhnúť práve tak, ako aj Dávid. My utekáme. My sa skrývame. My božekáme. My padáme na kolena . . . spíname ruky . . . voláme Boha na pomoc a sľubujeme Mu všetko možné, len aby sme sa z toho klepca, v ktorom sme, nejako vyšmykli.

Kríž života sa mnohokrát zavalia na naše plecia a často zatlačia nás až k zemi. Ba zdá sa nám, že sa nám aj zem sama otvára pod nohami, aby nás pohltla. A predsa, jestli nezúfame, jestli sa dôverou obrátíme k Bohu, On nás zodvihne. Nad hlavou našou sa vyjasní znovu a my vzdor všetkým ťažkostiam dosiahneme našu časnú a večnú spásu.

Msgr. Viktór Blahunka.

USTAVICNÁ NOVENA

ku sv. Antonovi Paduanskemu

koná sa každý utorok v našom kláštore pod číslom
232 S. Home Ave., Pittsburgh 2, Pa.

Každý utorok je sv. Omša ku cti sv. Antona Paduánskeho, a večer o 8. pobožnosť a požehnanie.

**Zvláštna 9-dňová pobožnosť ku cti sv.
Antona Paduánskeho vydržiavaná
bude v našom kláštore od
5-ho do 13-ho júna.**

Na deň sv. Antona Paduánskeho

13. júna v nedeľu

**budú sv. Omše o 8., o 9.,
o 10. a o 11. hod.**

Pod omšami spovedáme

**Požehnanie ľalií a kázeň
bude odpoľudnia o 2:30.**

Predložme svoje prosby k sv. Antonovi, miláčkovi Pána, aby boli vyslyšané. On je veľkým priateľom Pánovým, buďme aj my spriatelení s ním.

Zašlite svoje prosby, aby on orodoval za vás!

Jeho mocnú prímluvu už mnohí okúsili, aj vy sa o nej presvedčíte. Svoje prosby zasielajte na adresu:

Slovak Franciscan Fathers

232 South Home Avenue,

Pittsburgh 2, Pa.

Poníženého Krista nasledovať!

Píše: *P. Izidor Dobrovodský, OFM.*

XVIII.

KRISTUS nám káže: "Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ste obťažení a ja vás občerstvím. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa; lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinok pre svoje duše. Ved' moje jarmo je príjemné a bremeno moje ľahké." (Mat. 11, 28—30.)

PONÍŽENOSŤ VO VIERE.

Odkiaľ prišiel Kristus? Z večného neba. A čo chce Kristus s nami? — Do večného neba nás dostať.

Pred týmito otázkami stojíme všetci, a sami svojim rozhodnutím a životom máme si dať odpoveď.

Kristus — a ja! On Pánom neba a zeme, a ja, ty, vy — Jeho stvorenia.

On večne v nebi prebývajúci a my časní, do večného neba sme povolaní. Ale ako?

V nebi nerozkazujeme my ľudia, ale rozkazuje tam právo a spravodlivosť Božia.

Tu na zemi my máme rozhodujúce slovo: lebo Pánu Bohu slúžim, alebo ne-slúžim. Ale na druhom svete, tam jedine Pán Boh rozhoduje o nás.

Pán Boh poslal svojho najväčšieho posla, svojho Syna, aby ľudia verili skrze Neho.

Syn Boží v ľudskom tele medzi ľuďmi žil a pohyboval sa.

Syn Boží svojim Božským slovom a

životom ľudí predchádzal.

On najlepšie vedel, čo pre nebo treba.

Pre nebo treba nebeskú vieru, ktorú musíme ponížené prijať.

Vid'me dôkaz sv. Písma:

"A prišiel Ježiš na strany Cezaree Filipovej a opýtal sa svojich učeníkov a riekol: Za koho vydávajú ľudia Syna človeka? Oni však riekli: Jedni za Jána Krstiteľ'a, iní zas za Eliáša; iní zase za Jeremiáša, alebo za jedného z prorokov. Riekol im Ježiš: A vy za koho ma vydávate? Odpovedal Šimon Peter a riekol: Ty si Kristus, Syn Boha živého. Tu odpovedal Ježiš a riekol: Blahoslavený si, Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv nezjavily to tebe, ale môj Otec, ktorý je na nebesách." (Mat. 16, 13—17.)

Peter očul Božské učenie svojho Majstra, videl aj Jeho bohumilý život, preto vyriekol: "Ty si Kristus, Syn Boha živého."

Pán Ježiš očul presvedčený výrok Petrov, ale Pán siahla do hlbky duše Petrovej, preto vyjavuje obraz duše jeho: "Bla-

hoslavený si, Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv nezjavily to tebe, ale môj Otec, ktorý je na nebesách."

Peter prijal zjavenie Božie. Peter sa presvedčil o pravdách Božích.

Peter bol blažený.

Ochotní sme aj my prijať zjavené pravdy Božie?

Na Pána Ježiša máme sa istotou spoliehať, lebo len On jediný sostúpil s neba. Dôkazom toho je sv. Písmo:

"Pán Ježiš hovoril Nikodémovi: Veru, veru, povedám ti: Čo vieme, to mluvíme, a čo sme videli, to dosvedčujeme, ale svedectva nášho neprijímate. Keď som vám mluvil o veciach zemských, a neveríte, akože uveríte, keď vám budem mluviť o veciach nebeských? A nikto nevystúpil na nebo, leda ten, ktorý sostúpil s neba, Syn človeka, ktorý je v nebi." (Ján 3, 11—13.)

Vysvetlenie veršu 13.: "O veciach nebeských vlastne nik nemohol hovoriť preto, že nebol v nebi a nevidel ich; výnimkou je Pán Ježiš, ktorý, ako Boh, sostúpil s neba."

Pán Ježiš prišiel z neba, a On najlepšie vie pravdy neba, pravdy nebeského života, pravdy večného Otca.

Pán Boh sám sa osvedčil o svojom Synovi: "Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám svoje zaľúbenie, Jeho poslúchajte." (Mat. 17, 5.)

Toto je postup neba: Syn Boží od večnosti v nebi žije, Otec nebeský poslal Ho na zem, a na zemi učí ľudí a založí svoju Cirkev, ktorá vedie ľudí do neba.

Jako sme my ohľadom nášho spasenia? Koho poslúchame my?

Naša viera nás učí: "Aby sme boli spasení, musíme najprv veriť všetko, čo Boh zjavil." (Katechizmus, Sp. sv. Vojtecha, otázka 9.)

Musíme svoj rozum a svoju vôľu pokorne podriaďiť múdrosti Božej. V nebi

panuje večná a neomýlna pravda Božia. Kto chce sa do neba dostať, musí to prijať tak, ako je to v nebi.

Na nebo je napísané: "Musím všetko veriť, čo Pán Boh zjavil."

Nestačí len niečo veriť, ale všetko veriť, čo Boh zjavil.

Nestačí len tak veriť, ako ja si to myslím, alebo ako sa mi to ľúbi, ale tak musím veriť, ako to odo mňa Otec nebeský požaduje. Musím mať vieru neba, ktorú sám Syn Boží nám ohlasoval.

Naša viera musí byť rozumná a dôstojná. Prečo verím? Preto verím, lebo: "Boh je večná a neomýlna pravda, ktorá ani klamať, ani oklamaná byť nemôže." (Katechizmus, Sp. sv. Vojtecha, otázka 10.)

Sv. Písmo nám dosvedčuje: "Boh nie je ako človek, aby klamal, ani ako syn človeka, aby sa menil." (IV. Mojž. 23, 19.)

Pán Boh je večný a neomýlny, — ale o človeku sa to nemôže povedať.

Človek nie je ani večný, ani neomýlny.

Rozumne a dôstojne si máme povedať: viem, v Koho verím, viem, čo verím, a viem, prečo verím, — je to večný a pravdomluvný Pán Boh.

Keď aj niektoré pravdy Božie neviem porozumieť, takže presahujú môj rozum a moju vôľu, ale viem ich prijať pokorou rozumu a vôle, že sa vložím do pravdomluvnosti Božej. Takáto viera je pôvodu Božského.

Nemáš pravej viery? — Pokor sa a pros o pravú vieru.

Slabý si vo viere? — Pokor sa a pros o silnú vieru.

Máš silnú vieru? — Pokor sa a ďakuj Pánu Bohu, aby si v nej vytrval.

V pokore svojej vážme si veľký poklad neba, pravú vieru Kristovu.

JUBILÁRNY FOND

Náš kveštár "Listy sv. Františka", vyšiel z pittsburghského kláštora s pozdravom. Predstavený kláštora mu naložil: pozdrav našich roztratených krajanov!

Kveštár dostal požehnanie od predstaveného a pozdravom sa poberal na svoju cestu.

Po ceste znelo mu v ušiach: pozdrav našich krajanov!

Jaký je to pozdrav? Ten samý, ktorý sv. Otec náš František dostal od Pána Ježiša. V závete, v testamente sv. Otca nášho Františka toto stojí: "Pozdrav tento zjavil mi Pán, aby sme hovorili: Pán nech ti udelí pokoja!"

Pán dal tento pozdrav sv. Františkovi, sv. František ho odovzdal svojim synom františkánom, a františkáni posielajú svoj pozdrav našim slovenským bratom a sestrám.

V duchu sv. Františka, z úprimného srdca krajanského a františkánskeho prajeme vám: "Pán nech ti udelí pokoja!"

Náš kveštár, naše Listy sv. Františka, majú tento pozdrav k vám: "Pán nech ti udelí pokoja!"

Drahý bratku a drahá sestro, srdcom Krista Pána, ústami sv. Františka a písaným slovom našich Listov zdravíme ťa: "Pán nech ti udelí pokoja!"

"Pán nech ti udelí pokoja!" vám, drahí naši robotníci, baníci, farmeri, remeselníci, majitelia, úradníci, svetskí a rehoľní duchovní.

"Pán nech ti udelí pokoja!" na tých miestach, kde statočne pracujete o svoj každodenný chlieb.

"Pán nech ti udelí pokoja!" vám, ktorí domáci život vediete, lebo zo zkušnosti viete, že pokoj domáci, jaký je to cenný poklad.

"Pán nech ti udelí pokoja!" vám, ktorí si viete vážiť pokoj duše.

"Pán nech ti udelí pokoja!" vám všetkým, ktorí konáte dobroty a milosrdenstvo, ktorí sa staráte, aby rozširoval sa pokoj Kristov.

"Pán nech ti udelí pokoja!" i tebe, po-blúdilý bratku môj a sestro moja, aby si sa čímskôr vrátil k Pánu a v pokoji duševnom aj ty ospevoval s nami veľké milosrdenstvo Božie.

"Pán nech ti udelí pokoja!" všetkým

našim dobrákem a dobrodincom, ktorí nášho kveštára "Listy sv. Františka" účtovo prijali a ho milodarom podporili.

"Pán nech ti udelí pokoja!" toto je náš cieľ, naše pranie a naša vďaka s Listami sv. Františka.

Uctive povedano

Slovenskými Františkánmi

NA JUBILÁRNY FOND DOSIAE PRI- SPELI NASLED. DOBRODINCI:

Január:

Very Rev. M. J. Ješko, Brownsville, Pa.....	\$25.00
Alojz Matúšek, Chicago, Ill.....	25.00
Johanna Samek, New York City	10.00
Mary Lorenc, Cleveland, O.....	2.00
Ethel Gašpar, Chicago, Ill.....	1.50
Anna Swerko, N. Britain, Conn.	1.50
Štefan Masarik, Bellaire, O.....	1.00
Andrej Shubík, Belle Valley, O.	.75
Mrs. J. Bakoš, Cleveland, O.....	.50
	\$67.25

Február:

Very Rev. Msgr. J. Sobota, Wilkes Barre, Pa.	\$25.00
Maria Stolpa, Chicago, Ill.....	25.00
Štefan Fabian, Chicago, Ill.	10.00
Mr. a Mrs. J. Pavlik, Clifton, N.J.	10.00

Štefan Choby, Turtle Creek, Pa.	8.00
Theresa Bucz, Chicago, Ill.....	5.00
Mary Dusivjansky, Jersey City	5.00
M. Wavra a Ruzbason, Newark	5.00
Anna Heljenek, Philadelphia, Pa.	5.00
Mrs. M. Swarny, New Castle, Pa.	4.50
Paul Hritz, Beccaria, Pa.....	3.50
John Mares, Whiting, Ind.....	3.50
Mrs. B. Lukach, Norwalk, Conn.	3.00
Julia Pánik, Detroit, Mich.....	2.00
A. Suler, Clifton, N. J.....	2.00
Michal Olejnik, Gary, Ind.....	2.00
Mary Kovalchik, Garfield, N. J.	2.00
Anna Virus, E. Greenville, Pa.....	2.00
Valeria Malovec, Pittsburgh, Pa.	2.50
Elizabeth Adamko, Youngstown,	2.00
Terezia Filo, Milwaukee, Wis.....	2.00
J. Miskovič, Akron, O.....	2.00
Mary B. Brezina, Fullerton, Pa.	2.00
Anna Bellej, Youngstown, O.....	1.00
Mrs. Gmitter, McKees Rocks, Pa.	1.00
Mary Pelak, Throop, Pa.	1.00
Jozef Sikora, Emmaus, Pa.....	1.00
Justína Hladík, Johnstown, N.Y.	1.00
Mrs. T. Takach, Ebensburg, Pa.	1.00
Rose Ligaš, Barnesboro, Pa.....	1.00
Mary E. Vrana, Coaldale, Pa.....	1.00
Miss L. Tiklarik, Pueblo, Colo....	1.00
Mr. M. Kerestes, Monessen, Pa.	1.00
Elizabeth Fecko, Butler, Pa.....	1.00
Mrs. A. Norko a Churak, Perth Amboy, N. J.	1.00
Anna Kmetový, Pittsburgh, Pa.	1.00
M. C. Hrabovský, Detroit, Mich.	1.00
Anna Sochor, Endicott, N. Y.....	1.00

Veronika Jandačka, Moodus, Con.	1.00	Jozef Janošek, Lamberton, Pa.	1.00
Josephi. Zarecký, Greenville, Pa.	1.00	Francis Dado, Whiting, Ind.	1.00
Jozef Škoda, Throop, Pa.	1.00	George Trello, Springfield, Ill.	1.00
Katarina Knapko, Corunna, Mich.	1.00	Mrs. P. Lorenc, Johnstown, NY.	1.00
R. Modry, Chicago, Ill.	1.00	Fabian Bachor, Lansford, Pa.	1.00
Veronika Podracký, Struthers, O.	1.00	Mary Milovcik, Yonkers, N. Y.	1.00
Štefan Karch, Newark, N. J.	1.00	Jozef Šefčík, Allentown, Pa.	1.00
Paul Tomascak, Bridgeport, Con.	1.00		
L. J. Oleksak, Charleroi, Pa.	1.00		\$118.00
A. Ondrak, Cleveland, O.	.75		
Johan. Mika, Perth Amboy, N.J.	.50		
Julia Valko, Ironwood, Mich.	.50		
M. Zohinský, Phillips, Wis.	.50		
Mrs. J. Harakal, Hokendauqua.	.50		
Helen Stasny, Greenlane, Pa.	.50		
Anna Sabol, McKees Rocks, Pa.	.50		

\$160.75

Marec:

Henry Kapusta, Chicago, Ill.	\$10.00	Ill. Rád, per Kopunek, Lansford.	\$25.00
Mary Pentrak, Detroit, Mich.	10.00	Anna Simek, Chicago, Ill.	25.00
Viktoria Jurchak, Kenosha, Wis.	10.00	Paul Radossa, Chicago, Ill.	25.00
Louis Habina, Cleveland, O.	5.00	Theresia Kopchak, Passaic, N. J.	5.00
Cecilia Gaal, Ironwood, Mich.	5.00	Suzanna Nemčík, Bayonne, N. J.	5.00
Mary Cibik, Hewlett, L. I.	5.00	Mary Prokop, Hewlett, L. I.	4.00
Veronika Patala, Perth Amboy.	5.00	Mrs. A. Wesely, Chicago, Ill.	3.50
Elizabeth Hoger, Lansford, Pa.	5.00	Joe E. Lucko, Cleveland, O.	2.00
Anna Durisin a Ill. Rád, Pittston	5.00	Mrs. Korman a Slason, Chicago.	2.00
Mrs. J. Kacvinský, Struthers, O.	5.00	J. Vancho, Waukegan, Ill.	2.00
John Giba, N. S. Pittsburgh, Pa.	5.00	Helen Guley, Masury, O.	1.50
Mary Lehota, Philadelphia, Pa.	5.00	S. Janastin, Saskatchewan, Can.	1.00
Ill. Rád, New Castle, Pa.	5.00	Julia Ferencik, Whiting, Ind.	1.00
Mr. a Mrs. A. Knotek a Onetta		Anna D'urek, Milwaukee, Wis.	1.00
Piermont, N. Y.	3.50	Medvec, Marjanak a Verchik, Eli-	
Mary Bukovina, Northampton, Pa.	3.00	zabeth	1.00
John Jurica, Johnstown, N. Y.	3.00	Margareth Strnatka, Chicago, Ill.	1.00
Mrs. P. Marglien, Lansing, Mich.	2.50	Frank Kalnek, Wausaukee, Wis.	.50
Petri. Boledovič, Uniontown, Pa.	2.00	Elizabeth Petrencak, Garfield, N.J.	.50
Anna Rostas, Tarentum, Pa.	2.00	Anna Lakatos, Homestead, Pa.	.25
Mary A. Sotak, McKeesport, Pa.	2.00		
Stephen Varga, Lindora, Pa.	2.00		\$87.75
Mary Pataki, E. Pittsburgh, Pa.	2.00		
Mrs. J. Kuebell, St. Clairsville, O.	1.00		
Andrew Bucko, Palmerton, Pa.	1.00		
Mary Mizik, Belle Valley, O.	1.00		
Mrs. E. Sekan, Wausaukee, Wis.	1.00		
Mary Mudrich, Stratford, Conn.	1.00		
Mrs. M. Beal, Sugar Creek, Mo.	1.00		
Jozef Tkač, Youngstown, O.	1.00		
Mrs. M. Konečný, Lorain, O.	1.00		
Eliza. Bederak, Grantwood, N.J.	1.00		

Úprimná vd'aka všetkým našim do-
brodincom a priateľom od

Slovenských Františkánov

*Či ste už ukázali naše "LISTY" svoj-
mu priateľovi, aby si ich predplatil?*

*Tak vykonáte svoju kresťanskú katolic-
ku povinnosť voči priateľovi a Listom sv.
Františka.*

UPOZORNENIE!

Prosíme našich priateľov, aby nám
vždy udali svoju správnu adresu, aby
sme im mohli na čas vybavovať ich žia-
dosti.

ZO ŽIVOTA PRE ŽIVOT

Píše: P. Bernard Besterici, OFM.

“A tak každý človek nech je chytrý počúvať, ale váhavo mlúvať a neskorý hnevať sa.” (Jak. 1, 19.)

Sv. Ján, patriarcha Alexandrie, lepšie známy ako almužník, je pochovaný na Slovensku, v Dome. Pri jednej príležitosti on prosil guvernéra Nicetas, aby snížil dane pre chudobných, lebo sú také ťažké, že chudobní už platia krvou. Vo svojom hneve guvernér dal svätého vyhodiť von. Pod večer arcibiskup poslal priateľa ku guvernérovi s týmto krátkym odkazom: “Slnko zapadá.” A milosť Božia sa dotkla guvernéra Nicetu a prišly mu na um slová sv. Pavla: “Slnka nech nezapadá nad vašim hnevom.” (Ef. 4, 26.) a bežal ku arcibiskupovi sa udobriť.

Hnev je veľmi ťažký hriech, lebo ako píše sv. Pavel: “Nepriateľstvá, škriepky, nenávisť, hnevy, svady, rôznice, rozkoly, závisť, vraždy, opilstvá, obžerstvá a tým podobné, o ktorých vám predpovedám, ako som predpovedal: že tí, ktorí také veci činia, do kráľovstva Božieho nevojdu.” (Gal. 5, 20-21.) A preto sv. Jakub nás napomína: “A tak každý človek nech je neskorý hnevať sa.”

Hlavné príčiny pre hnev sú: pýcha, závisť a žiarlivosť. Pýcha zapríčini hnev, lebo nikto nám prekazí niečo, lebo je našim nepriateľom a tak stavia sa proti nám. Taktiež v tú chvíľu, ako bližnému závidíme, už sa aj hneváme na neho. Mnoho rázy len preto sa hneváme, lebo sme žiarliví, že iní vynikajú

nad nami. Ale toto všetko je proti duchu Kristovmu a evanjeliu, lebo čítame: “No ja povedám vám, že každý, kto sa hnevá na svojho brata, vinen bude súdu.” (Mat. 5, 22.)

Hnev je žriedlom veľa iných hriechov — ba aj vraždy — a preto je zariadený medzi sedem hlavných hriechov.

Nahnevaný človek a opitý človek je jedno a to isté. Ani jeden, ani druhý nevie, čo hovorí alebo čo robí. Opilec má rozum zatiahnutý alkoholom a nahnevaný má hlavu preplnenú krvou, ktorá mu tam uderila, takže už ani jeden nemá rozum čistý a jasný. Sú nerozumní a horší než zviera, ktorému Pán Boh ani rozumu nedal.

Hnev je veľký hriech, lebo činí toho, s ktorým sa hnevá a všetkých okolo neho nešťastnými, biednymi, mizernými, bolestnými, skrúšenými, úbohými, žiaľnymi, sklúčenými, zarmútenými, skormútenými a smutnými. Ako čítame v knihe Prísloví: “Hnev nemá milosrdenstva, ani prudká prchivosť: a útok popudeného kto bude môcť snieť?” (27, 4.) Hnev

bláznov je nesnesiteľný; každý musí trpieť, keď sa rozlostí.

Hnev je krátke šialenstvo. Hnev koná všetko zle. Hnev je ničenie sám seba. Hnev začína s bláznovstvom a končí s ľútosťou. Hnev zatracuje v jednom to, čo u druhého schvaľuje. V hneve nemôžeme spraviť nič, čo nebudeme musieť oľutovať. Hnevlivý človek otvára ústa a zatvára oči. Kto sa hnevá pre všeličo, bude sa hnevať aj pre nič.

Najsmutnejšie je to, že človek svojim hnevom ublíži tým, ktorí sú mu najbližší a najdrahší. Je to hanba, lebo práve to sú tí, ktorých najviac by mal milovať a činiť blaženými. Kedy už prijmem slová Pána Ježiša: "Učte sa odo mňa; lebo som tichý a pokorný srdcom, a najdete odpočinok pre svoje duše."

Keď si vezmeme ku srdcu, že aký ťažký hriech je hnev, tak dozaista budeme aj hľadať aj užívať prostriedky oproti vášni hnevu. Najsamprv každé ráno mo-

dlieť sa budeme a prosiť Pána Boha o silu. Chrániť sa budeme príležitostí ku dráždeniu. Ale najhlavnejšie a najdôležitejšie je: cvičiť sa v poníženosti, lebo naša nadutá pýcha je základom nášeho hnevu. Sv. František, náš Otec, tiež ako mladý človek bol prchlivej povahy, ale ťažkou prácou a Božou pomocou on dosiahol nadvládu nad sebou, takisto aj my môžeme, len keby sme ozaj chceli. Ne prekážať, aby vnuknutie Božie sa nás dotklo a modliť sa za pomoc. My tiež môžeme dokázať víťazstva nad sebou.

Ináč budeme smiešni, ako Irčan Patrick. Medzi priateľmi Patricka bol jeden, ktorý ho vždy uderil do prs, keď sa stretli a vyprávali. Ale Patrickovi bolo až do plaču, lebo mu vždy polámal cigary. Patrick hrozne sa hneval a rozhodol sa, že už raz navždy naučí toho priateľa nelámať mu cigary. Dal si do vrecka, v ktorom nosil cigary, náboj dynamitu.

Rozprávajte nám o svätých!

Píše P. Anton Maskulka, OFM.

"OD FERDINANDA DO SV. ANTONA".

V Lisabone v Portugalsku, roku 1195 na 15. augusta narodil sa Martinovi Bullonesovi a Marii Trevera syn menom Ferdinand.

Ako dobrí, bohabojní rodičia chceli sa postarať o jeho kresťanskú výchovu a tak dali ho na učenie mníchom hlavného chrámu v Lisabone.

Narodil sa na ten slávny sviatok Nanebevzatia Panny Marie, preto ona vybrala

ho pre seba. Jej meno bolo jeho prvé slovo. Od maličkosti dal sa pod jej och-

ranu. Nič ho viac netešilo, ako obraz alebo maľovanie Panny Marie, ktorú on volal svojou druhou matkou.

Ferdinand zdal sa byť vybraný od mladosti. Rád sa modlieval, zavše bol skromný a pokorný, nikdy necigánil. Bol peknej postavy, schopný a obdarený zázračným darom, všetkých mal rád a všetci mali jeho radi.

Hovorí sa o ňom, že raz ako kl'áčal v jaskyni Panny Marie v katedrále, zdvihol oči ku Svatostánku a videl tam pred ním strašného diabla. Ktorý to diabol bol, nehovorí sa, ale chlapec tak sa nastrašil, že úprimne sa prežehnal a potom urobil znak kríža na mramorový schod pred oltárom, na ktorom kl'áčal. Do dnes môžete vidieť ten znak tam. Od toho času Ferdinand zaumienil si, že vstúpi do kláštora.

To urobil, keď mal pätnásť rokov. Možno sa vám zdá divné, že sv. Anton nebol od počiatku františkánom. Zavše, keď sa meno Anton vypovie, predstavíme si ho v brunavom rúchu. Ale on najprv vstúpil do kláštora k augustínom pri sv. Vincentovi blízko Lisabonu.

Tu asi bol za dva roky, keď poprosil predstaveného, aby ho preložili do iného kláštora, lebo ho tu veľmi často navštevovali príbuzní a vyrušovali ho v jeho nábožnom povolaní. Bol preložený do vzdialeného kláštora v Koimbre. Tu venoval sa usilovnému učniu sa vo svätom Písme a životom sv. otcov jako i prísnej pobožnosti a pokánium.

Ned'aleko od neho bol františkánsky kláštor. Často prichádzali bosí františkáni žobrať almužnu pre ich chudobných. Medzi nimi boli piati, ktorí neskôr boli umučení pohanmi v Marokku. Pohl'ad na mŕtvolu svätých mučeníkov a opisovanie ich hrdinskej smrti rozniety v duši mladého Ferdinanda vrelú túžbu po hlásaní sv. Evanjelia medzi pohanmi a

po smrti mučeníckej. On žiadal predstavených, aby mu dovolili prestúpiť ku Františkánom. Predstavení ale neradi prepustili ho. Keď odchádzal, riekol žartom augustínsky mních: "Chod', Ferdinande, možno, že sa staneš svätým." "A keď sa to stane, čo na to povieš?" on odpovedal. "Či nebudeš mať príčinu tešiť sa tomu a Boha zvelebovať?"

Ferdinand išiel do malého františkánskeho kláštora sv. Antona, ktorý bol blízko Koimbry a prosil o prijatie. Roku 1221 prijal rúcho františkánske v kaplnke a meno mu dali Anton.

Modlitbou a pôstom Anton sa chystal k svojmu novému povolaniu, ako hlásateľ slova Božieho. Chcel sa stať mučeníkom za Krista. Išiel na loď do Afriky, ale o krátky čas ťažko ochorel, tak že ho bratia museli dať na loď, ktorá sa vracala do Španielska. Ale loď bola búrkou zahnaná miesto Španielska na ostrov Siciliu.

Potom pošiel do Assisi, kde na Turíce videl shromaždenie sv. Františka a chcel mu byť blízko. Prosil talianskych kvardiánov, aby ho do diektorého kláštora prijali. Ale márne byly jeho prosby, lebo po svojej nemoci veľmi zle vyzeral a učenosť svoju pokorne tajil. Konečne smiloval sa nad ním kvardián provincie rímskej, kde v ned'alekom kláštore na vrchu sv. Pavla nábožný život viedol, svoju učenosť skrýval a tie najnižšie služby vykonával.

Roku 1221 išiel Anton do Farli so svojím kvardiánom a inými mladými františkánmi, aby bol na kňaza vysvätený. I niektorí Dominikáni prišli tým cieľom. Po posviacke biskup si žiadal, aby z novosvätených kňazov niektorý kázal. Nikto sa nehlásil. Kvardián rozkázal, aby Anton vystúpil na kazateľnu a kázal. Z poslušnosti išiel, ale povedal, že on lepšie je pripravený vysluhovať v kuchyni

ako kázať. Z počiatku mu jakosi nešlo, ale milostou Božou rozohriaty, rečnil ďalej tak výmluvne, učene a ohnive, že poslucháči neznali, čomu sa diviť, či jeho hlbokkej učnosti a či jeho hlbokkej pokore. Keď sv. František počul o tom, rozkázal, aby sv. Anton oddal sa celkom úradu kazateľskému.

I stal sa sv. Anton veľkým, nevidaným kazateľom svojho veku. Keď kázal, jeho hlas znel ako zvon. Volné a príjemné pohyby tela, jeho vážna a veľbohá tvár zaujímali každého.

Raz v roku 1227 v Ríme, keď kázal, bol pápež Gregor IX. tak dojatý, že ho nazval archou úmluvy. Keď počuli, že svätý Anton bude kázať, hneď sa shromaždili. Hovorí sa, že niektorí už aj v noci cestovali, aby mohli počuť ho kázať. Vidíte, že iste milosť Božia prebývala v ňom.

Boh činil ustavičné divy v prospech tých, ktorí chceli jeho kázne počuť. Jedna pani nemohla vymôcť od svojho hriešneho muža dovolenie, aby Antonovu kázeň mohla počuť. Vyšla na vrchné poschodie domu, zastala si v izbe pri obloku a počula tu každé slovo, ktoré svätý hovoril, hoci aj na hodinu cesty vzdialený kázal. Rozprávala o kázni mužovi, ktorý zo zvedavosti bol prítomný na kázni, a zázrak tento napravil hriešnika. I iné zázraky stávaly sa skrze milosť Božiu a tie rozširovaly slávu svätého muža a dopomáhaly k obráteniu mnohých hriešnikov.

Požehnania, ktoré sv. Anton rozširoval, neboly len v Taliansku, lebo svätý František ho vyslal do Francie, kde pracoval za tri roky.

Raz, keď kázal v jednom meste, bohatý mešťan prijal ho do svojho domu a dal mu izbu, aby v nej nemýlený býval a dľa vôle sa modlil a ku kázňam chystal. Sv. Anton modlieval sa a rozjímal

celú noc. Zvedavý mešťan chcel vidieť škárou cez dvere, čo svätý muž v noci robieva, keď nespí. I uzerel sv. Antona na kolenách kláčať, skrúšene sa modliť i spozoroval krásneho chlapčeka na jeho rukách, ktorý ho objímal a lúbal a s radostným úsmevom do tváre mu hľadel. Chlapček zjavil sa sv. Antonovi a oznámil mu, že On je Ježiš Kristus.

V Padue, keď držal naposledy svoje postne kázne, oslabil tak, že cítil, že sa blíži jeho posledná hodina. Pripravil sa na smrť, dostal posledné pomazanie. — Usnul v Pánu v kláštore sv. Kláry v Padui dňa 13. júna roku 1231. Sotva, že odovzdal svoju dušu Pánovi, volali malí a veľkí po meste: "Zomrel svätý!" Pápež Gregor IX. vyhlásil ha hneď nasledovného roku za svätého.

Keď si spomneme na svätého Antona, zavše máme pred sebou obraz františkána s ľaliou, knihou a Ježiškom na rukách.

PANNA MARIA FATIMSKÁ

Táto knižka obsahuje zjavenie a požitosť ku Panne Marii Fatimskej, ktorá sa zjavila v Portugalsku trom mladým 7, 9 a 10 ročným deťom roku 1917 dňa 13. mája. Panna Maria šesť ráz sa zjavila týmto deťom. Žiadala od nich, aby sa často modlievaly sv. ruženec, aby sa modlili za obrátenie hriešnikov. Tiež sľúbila, že jak sa ľudia polepšia, budú sa modliť a činiť pokánie, že vojna skoro prestane. Pri poslednom zjavení bolo prítomných 70 tisíc ľudí.

Táto knižočka je veľmi vkusná a bohato ozdobená. Má 64 strán. Papier prvotriedny, tlač čistá a veľká. Sostavil ju na žiadosť pittsburghského osv. pána biskupa Rev. Martin B. Rubický, duchovný slovenskej osady v Clairton, Pa. Vydal ju náš kláštor. Objednajte si ju čímskôr. Cena knižočky je len 15c. Dostať u nás.

OD SERAFÍNSKEHO DOROSTU

Píše: *F. Jozef Portašik, OFM.*

TEBE OBETUJEM, Ó JEŽIŠKO!

“Kristus, náš veľkonočný Baránok, sa obetoval, aleluja! A tak hodujme v presniciach úprimnosti a pravdy, aleluja, aleluja, aleluja!” (I. Kor. 7, 7—8.)

Každý vychvaľuje svoje peknosti. My katolíci tiež máme svoje krásy, ktoré nám treba rozširovať po celom božom svete. Taká krása, veru i najkrásnejšia, vypuká z našej omše. Ale keby sme sa stáli, v daktorom kostolíčku počas omše, to by sme videli, že v tom kútiku jeden sa modlí ruženec, druhý v druhom kútiku číta život svätého, iná osoba zase spí a len málo sa modlí sv. omšu. To nie je naša vina. Nemodlí sa, lebo tomu nerozumie.

No treba nám pomaly rozobrať túto krásu nášho kostola i vidieť, čo ona je i či patrí do nášho moderného sveta. Pravdaže patrí! Kto sa dozná krásu našej viery, vždy hovorí: “Tá naša katolícka viera veru neumiera.”

V krátkosti: Omša sv. je obeta. Ale čo je obeta? Také malé slovo nedá sa tak ľahko vysvetliť, také veci sa najlepšie vytlumačia s príkladom. Keby sa Tomáš zabil (s božským dovolením) pre Boha, to by bola obeta. To by bola najväčšia obeta! Ale čo? Pán Boh toho nedopusť; samých seba sa zabíjať nemôžeme. Preto máme menšie obety, ktoré môžeme sami praktizovať.

Jaké sú? Obyčajné! Tatko ľúbi ryby chytať a vidí pekný rybársky prút; ale by sa to pridalo! Hneď príde mu na myseľ, že žena potrebuje peniaze na no-

vé šaty pre deti. Obišly by sa deti, ale radšej sa tatko obide a dá deťom — to je obeta malá, ale veľmi vzácna. Mamka chcela by nový kabát, taký 200 dolárový. Ale si pomyslí, že treba nový papier na stenu. Pravda, že s namáhaním nechá drahý kabát a kupuje si lacnejší — pravdivá obeta. Syn alebo dcéra chcú ísť do kína, ale rodičia čistia dom i potrebujú pomoc; ťažko ostať doma, ale keď ostnú, majú obetu.

Vidíte, obetí máme dost. Kde sa len obzreme, vidíme možnosť pre obetovanie. A to obetovanie seba nám môže získať veľké miesto v nebi. Musíme pamätať, že všetko naše žitie treba dať do ruky Kristu a tak Bohu.

Čože nám to pomôže, keď v nejakom nešťastí nariekame, škamreme a ešte k tomu preklíname? Však to nevyženie naše nešťastie. Ba naopak, ostane to, čo je zlé i pridá sa k tomu, ešte horšie.

Treba nám to obetovať Ježišovi. Už vstal zmŕtvych, víta nás a volá: “Pod’te ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ja vás občerstvím.” (Mat. 11, 28.) Keď k Nemu pôjdeme a obetujeme Mu naše celé žitie, tie všetky naše denné ťažkosti a súženia, od rána až do večera, On nám to vynahradí stonásobne.

Tu pripomínam malú rozprávku, ktorú jeden obrátenec zo židovstva rád hovoril. Viete, jako židia milujú peniaze a osoh. No, pred obrátením tak samo bolo i s ním. Vždy hľadal 30, 50, 60 procentový osoh. Ale keď počul, že v katolíckej viere dostane sa 100 percentov oso-

hu (spomenul som vyššie, že nám Kristus stonásobne vynahradí) — to ho nikto nemohol zadržať, letel ku katolíckemu kňazovi. Hovorím, to je len bájka, ale i tak ukazuje nám cennosť našej viery.

Tak samo i my máme ísť k Ježišovi, jako ten žid v tej bájke. Ježiško sa sám obetoval pre nás, On umrel za nás a tak On prekonal tú najväčšiu obeť. Každý deň čaká, aby sme my vložili do ruky Jeho naše obety, lebo chce ich predložiť Otcovi.

Aby sme túto vážnosť nezabudli, spomínáme si túto Ježišovu obeť, keď Ho vidíme ukrižovaného. Koľko ráz cez deň pozremo na kríž a ani si Ho nevšimneme. S rozpiatými rukami nás volá, aby

sme v Jeho Božské Srdce naše srdce vložili. Pozrite sa na kríž. To Spasiteľ volá, to On čaká na naše obety; to Ježiško, náš milý Baránok a Brat, nás tak miluje. Tak pamätajme každý raz, keď zazremo kríž, že to Spasiteľ nás čaká a chce naše obety.

Už viac ten vzkriesený Baránok neumre, ale vždy úfa a čaká, že k Nemu prideme, keď skončíme našu prácu v tomto živote. Tedy pracujme pre Neho v tomto živote, v našich obyčajných denných prácach, aby sme sa ku Nemu raz dostali.

To je obeť, a taká najvzácnejšia obeť je omša sv. Preto kostol je nám svätý a svätú omšu si vážime.

Tretí Rád sv. Františka

Americkí terciári slovenským terciárom!

Americkí dobrodinci chudobným na Slovensku!

Drahí:

Tvrdili sme: "Láska a šľachetnosť nevyhasly v srdciach našich dobrodincov." A tu je dôkaz. Dostali sme znovu peknú sbierku z Palmerton, Pa. a tiež znovu pekné zásielky z Bridgeport, Conn. a z Rossford, Ohio.

DOSTALI SME do 15. mája 1948.

Bridgeport, Conn., Mrs. V. Ivančák, ženské šaty a chlapč. letný kabát.....1 balík
Palmerton, O.: Mrs. M. Prelovský, sbierka mužských a ženských šiat, topánok, prádla, potraviny, cverny atď.....1 balík
Rossford, O., Mrs. John Beer, ženské a dievč. šaty, papuče.....1 balík

ZASLALI SME: Ústredie Tretieho Rádu v Žiline na Slovensku:

v minulom roku 1947.....	169 balíkov
v januári 1948	8 balíkov
vo februári 1948.....	11 balíkov
v marci 1948.....	2 balíky
v apríli 1948	4 balíky
v máji 1948	8 balíkov

Naši drahí dobrodinci teda aj z toho málo ochotne obetujú na úľavu našich v starej domovine. Nech im to láskave Darca všetkého dobrého vynahradí!

V mene chudobných na Slovensku vd'ačíme sa vám, našim dobrodincom.

Slovenskí Františkáni.

Ozveny z Pittsburghského Kláštora

Božské Srdce — liek pre dnešný svet. Ako mesiac máj oživuje prírodu k novému životu, tak mesiac jún mení kvet v úrodu. Je to mesiac Božského Srdca, milý, teplý mesiac upomínajúci nás na teplotu Srdca Ježišovho. Pobožnosť k Božskému Srdcu nie je nová. Začala ona na kalvárii, keď ľudské srdce Kristovo bolo prebodnuté. Niektoré vybrané duše nikdy nezabudly tú hroznú ranu tohto Srdca, ale vzalo to takmer sedemnásť storočí, keď Cirkev vyhlásila takúto pobožnosť. Začala ona so zjavením sv. Margity Marie, v Paray-le-Morial vo Francii. Tu odznel ten žalostný hlas, ktorý sa ozval svätici: "Pamätaj, toto je to Srdce, ktoré tak vrele milovalo ľudstvo a tak málo je milované za odplatu!

Toto Srdce zjavilo Margarete Marii, že ctitelia vykonávajúci túto utešenú pobožnosť, obdržia pokoj v ich domácnostiach, potrebnú milosť v ich životoch, povzbudenie vo všetkých ich útrapách a požehnanie neba vo všetkých ich podujatiach. Sľub tento dával nádej každej duši snažiacej sa dostať do večnosti. "Hriešnici najdu v Jeho Srdci prameň a nesmierny oceán sľutovania. Blúdiace duše vyzdvihnú sa k veľkej dokonalosti.

Jeho posledný sľub patrilo domácnostiam. On požehná každý dom, v ktorom bude vyvesené a uctievané Jeho sv. Srdce. V týchto časoch nedodrzaných sľubov, je to skutočne potešujúcim pre každého, kto hľadá útulok a kde každý sľub je darom lásky, nezmeniteľnej a stálej, ako Boha, ktorý ho učinil. Ak kedy bol čas, keď rodina a domácnosť potrebovaly liek ku seba udržaniu a životu, protiliky proti pohanskej filozofii, ktorá hlása zničenie každého rohového kameňa ľudskej spoločnosti, ten čas je teraz. A ten liek, ten protilik je to sv. Srdce Ježiša a Jeho princípy lásky a oddanosti.

Blahoželania. — I touto cestou chceme vyjadriť naše vrele blahoželanie dp. Jurajovi Luba z Rádu Benediktínov a priorovi kláštora sv. Andreja v Cleveland, O. z príležitosti jeho 25-ročného

vysvätenia na kňazstvo 2. mája. Na oslave tohto jubileumu prítomní boli za náš kláštor P. Francis Vilha a P. Pavel Kulka, a tiež náš komisár P. Raphael Chonta. Ad multos annos! Father Juraj Luba!

Shromaždenie Tretieho Rádu. — Naše riadne mesačné shromaždenie členov Tretieho Rádu tohoto okolia bude vydržiavané 13. júna. Toho dňa bude sviať tok sv. Antona Paduánskeho. Príďte a prived'te aj priateľa!

Profesia a prijímanie do III. Rádu. — Dp. Jozef Straka, duchovný osady sv. Gabriela na North Side v Pittsburghu, riadil obrady profesie a prijímania do Tretieho Rádu v jeho osade 25. apríla. Dvaja noví členovia boli prijatí do III. Rádu a trinásť novícov složilo sv. sľuby. Naše blahoželanie novým členom v našej františkánskej rodine. Nech ich náš sv. Otec František všetkých požehná.

Naše vrúcne vd'aky. — Držíme si za milú povinnosť poďakovať sa nasledovným dobrým ženičkám, ktoré vypomáhali v čistení našej kapličky ako aj kláštora. Sú to sestry: Maria Brunner, Maria Škratek, Zuzanna Rozum, Zuzanna Besterce, Katarína Kamenár a Julia Kitan, ako tiež dve sestry z McKeesportu, ktoré vyčistili úradovňu. Nech Boh dobrotivý odmení našich dobrých terciárov za ich pomoc a ochotu.

Naša výpomoc. — P. Francis Solanus pracoval celý jeden týždeň v osade sv. Štefana v Johnstown, Pa. — P. Jerome riadil misie v osade sv. Vendelína v Cleveland, O., kde je duchovným náš dobrý priateľ Mng. Tomášek. Naši Pátri tiež vypomáhali na nasledovných osadách: sv. Gabriela v Pittsburghu, Pa., sv. Marka v McKees Rocks, Pa., sv. Vykupiteľa v Ambridge, Pa., sv. Jozefa v Clairton, Pa., sv. Marie v New Kensington, Pa., spovedali Sestry v Buena Vista a Ohio Valley nemocnici. — P. Anton posvätil a vystavil krížové stanice v osade Nar. Blah. Panny Marie v Cleveland, O., kde je duchovným dp. Chaloupka.

OZVENY Z JASKYNE

SEDMIBOLESTNEJ PANNY MARIE (ST. FRANCIS) VO VALPARAISO, Ind.

Požehnám domy. — Božie požehnanie potrebné je nám ku všetkým podujatiam a prácam. Od Božieho požehnania závisí všetko. Keď Pán nestavia dom, darmo sa namáhajú tí, ktorí ho stavajú. Ale ani krásny dom nebude ti na potechu a požehnaný chlieb bude ti horký, ak niet pokoja a požehnania v dome.

Boh nám ponúka svoje hojné požehnanie skrze sv. Margitu Alacoque, keď sa Mu zasvätime a Jeho božským úmyslom. Požehnám domy, v ktorých budú mať a uctievať môj obraz. V tomto mesiaci Božského Srdca Pána Ježiša čím sa Mu vernejšie venujeme a zasvätime, tým viac požehnania a rodinného pokoja rozleje po našich rodinách.

Sv. Anton Paduánsky. — Že sv. Anton bol veľkým svätým, veľkým divotvorcom, otcou chudobných, horlivým apoštolom pokoja, to dokazujú jeho veľké a mnohé zázraky, ktoré on konal za živa i po smrti, ktorého moc a prímluvu pocitujú i dnes všetci tí, ktorí sa k nemu s dôverou utiekajú.

I v našom kláštore Matky Bolestnej mávame utorkami ustavičnú Novenu ku jeho účte. Do tejto Noveny uzatvárame prosby a modlitby všetkých našich dobrodincov, priateľov a tých, ktorí si listovne pošlú svoje zvláštne prosby. Kladíme to všetko k nohám nášho svätého, ktorého moc a prímluva je ešte vždy veľká a divotvorná.

Naše púte. — Znovu zavítalo k nám milé leto. Pre čitateľov mariánskych je to doba pútí. Oni spájajú príjemné s užitočným a spasiteľným. Putovanie vždy znamenalo verejné vyznanie viery a tým je aj teraz V Európe vzrástla sa nový spôsob vyznania viery. Mládež, inteligencia, duchovenstvo, úradníci, dôstojníci, striedavo nesú po uliciach veľký kríž na niektoré pútnické miesto. Nie maličký, ale taký, aký niesol sám Pán Ježiš ulicami mesta Jeruzalema Toto je hlasným prejavom hlbokéj viery a pravého pokánia. Takéto dojímavé a veľ-

kolepé púte konaly sa i na našom Slovensku a zvlášť v Bratislave a Trnave.

Naša prvá otvárajúca púť bola 23. mája. Druhá veľká a výročitá púť bude 4. júla. Posledná spoločná púť bude 19. septembra. Pobožnosti mávame vždy po dlhú nového času. Už vopred vítame a pozdravujeme všetkých čitateľov mariánskych, všetkých horlivých, pracovníkov a dobrodincov tohoto posvätného miesta Bolestnej Matky!

Naša práca a výpomoc. — Koncom apríla a počiatkom mája P. Daniel mal trojdňové misie v osade sv. Michala vo West Pullman a na filiálke, kde je duchovným Rev. Isidore Kohút. Obe osady sú gr. katolícke ukrajinskej národnosti. P. Sylvester 18—20. apr. mal 40 hod. pobožnosť v Chicagu v osade Nanebevzatie Panny Marie a 25. apríla previedol vizitáciu Tretieho Rádu v osade sv. Michala Archanjela v Chicagu. 2. mája mal v Danville u Sestár sv. Cyrila a Metoda jednodňovú duševnú obnovu pre slov. ženy a matky, a 7—9. mája mal trojdňovú pobožnosť pre členov III. Rádu v osade sv. Štefana v Milwaukee, Wis. — P. Lawrence, náš predstavený, 2—4. mája mal 40 hod. pobožnosť v So Chicago v osade sv. Jána Krstiteľa u dp. M. Buca.

Náš strieborný jubilant. — Čas uteká a roky sa mínajú. Ani by sme nechceli tomu veriť, ale je to pravda, že náš P. Izidor Dobrovodský, náš horlivý pracovník a misionár, ktorého horlivosť a húževnatosť v každom odbore života kňazského a rehoľníckeho je všade a daleko známa, dožíva sa 25. výročia svojho požehnaného kňazského života. P. Izidor nateraz účinkuje v našom pittsburghskom kláštore. Keď je doma, zamestnáva sa redigovaním nášho časopisu Listov sv. Františka. — Jeho strieborná koruna kňazstva nech mu je ku sláve a nám ku radosti. Hoden je úcty ten, ktorého Kráľ chce uctiť.

Otcovia Františkáni.

SLOVENSKÉ MODLITEBNÉ KNIŽKY:_____

Máme na sklade najväčší výber slovenských náboženských a poučných kníh v Amerike. Ak si prajete nejaké knihy, ktoré tu nie sú udané, píšete nám a môžete byť istý, že Vám ich zadovážime, ak je to len možné. — Pri objednávaní vyplňte nižšie udaný kupon a pošlite s peniazmi na našu adresu. Knihy vám hneď pošleme.

Chváľme Boha.....	\$2.00, v koženej väzbe so zlatorezom.....	\$3.00
Regula Tretieho Rádu		2.50
Bolesti Božského Srdca.....	85c a.....	1.00
Malé Hodinky		4.00
Rímsko-Katolícky Misál (Omšová kniha)		5.00
Sväté Písmo v obrazoch.....		6.50
Svätá Anna: Jej život a zázraky, s Novenou.....		.25
Svätý Anton: Pobožnosť k jeho úcte.....		.15
Cesta Svätého Kríža (františkánsky spôsob).....		.10
Devät-Dňová pobožnosť k úcte sv. Františka Serafínskeho.....		.15
Panna Maria Fatimská.....		.15
Sv. Jozef: Novena k jeho pocte.....		.15
Litánie (17 obľúbených litánií).....		.25
Novena k Božskému Srdcu.....		.15
Obradník Kresťanských Matiek		.15
Odpustkové Vzdychy a Modlitby.....		.25
Omša svätá: Obeta Nového Zákona.....		.10
Pätnásť minút po sv. Prijímaní (angl. alebo slovensky).....		.10
Pútnická Pieseň		.10
Sedem Kajúcich Žalmov.....		.10
Pohrebná sv. omša		.05
Sv. Terezka Ježiškova		.20
Sv. Hodina s Pánom Ježišom.....		.25
Troj-Hodinová Pobožnosť na Veľký Piatok.....		.25
Tajomstvá sv. Ruženca (angl. alebo slovensky).....		.15
Srdce dieťaťa		.25
Moja drahá mamičko.....		.25

Slovenskí Františkáni,

232 South Home Avenue, Pittsburgh 2, Pa.

Velební Otcovia:

Priloženo posielam Vám \$ _____ za knižky, ktoré tu udávam:

Vaše meno:

Ulica a číslo domu alebo boxa.....

Mesto a štát.....

➔ **Pripravte sa na novenu!**
Kúpte si knižku————

SŮ. ANTON

obsahujúca utorkové pobožnosti, modlitby, vzdychy a litánie ku nášmu divotvorcovi a oblúbenému svätému Antonkovi.

Knižku šikovne zostavil P. František Duchala, O.F.M.

Objednajte si jednu pre seba a pre priateľa alebo známeho.

————Cena je len 15 centov————

SLOVAK FRANCISCAN FATHERS
232 S. Home Ave., Pittsburgh 2, Pa.

K dostaniu u nás! ●

NOVENA K BOŽSKÉMU SRDCU

Sostavil: P. Roger Ženaty, OFM.

**Veľmi vhodná knižkočka pre
júnovú pobožnosť!**

Srdce je od nepamäti odznakom prí-
tulnosti a lásky. Ved' srdce je ústro-
jom lásky a každého citového hnu-
tia. Aby drahý Spasiteľ stal sa nám
blížším, užíva spôsob našej reči a
znázorňovania. Ba aby ste pochopili,
aká hlboká a precítená je Jeho láska
ku nám, predstavuje nám svoje vla-
stné Srdce, ako známku najväčšej
lásky, jaká kedykoľvek jestvovala
alebo jestvovať bude.

CENA JE LEN 15 centov.

● Píšte nám o ňu!

K dostaniu u nás! ●

NAŠE PIESNE

Sostavil: Msgr. Viktor Blahunka

Táto 98 stranová knižka obsahuje
naše utešené katolícke nábožné pie-
sne a nemala by chybovať v žiad-
nom našom dome. Majte ju po ruke
pri každej pobožnosti. — Cena je
len 25 centov.

OBRADNIK **Bratstva Kresť. Matiek**

Tento Obradník obsahuje Stanovy, rady
a pokyny ako spravovať Bratstvo Kre-
st'anských Matiek. Veľmi potrebná prí-
ručka pre takéto spolky. Cena je len
15 centov.